
PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2016)0441

ES stratēģiskā komunikācija pret to vērstas trešo personu propagandas apkarošanai

Eiropas Parlamenta 2016. gada 23. novembra rezolūcija par ES stratēģisko paziņojumu pret to vērstas trešo personu propagandas apkarošanai (2016/2030(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2009. gada 2. aprīļa rezolūciju par Eiropas sirdsapziņu un totalitārismu¹,
- ņemot vērā 2009. gada 4. aprīļa Strasbūrā/Kēlā notikušajā NATO samitā pieņemto deklarāciju saistībā ar NATO 60. gadskārtu,
- ņemot vērā 2012. gada 11. decembra rezolūciju par Digitālās brīvības stratēģiju ES ārpolitikā²,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2015. gada 9. februāra secinājumus par terorisma apkarošanu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2015. gada 19. un 20. marta secinājumus,
- ņemot vērā 2015. gada 16. martā pieņemtos Padomes secinājumus par ES reģionālo stratēģiju attiecībā uz Sīriju un Irāku, kā arī *ISIL/Daesh* draudiem, ko 2016. gada 23. maijā atkārtoti apstiprināja Ārlietu padome,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (AP/PV) 2015. gada 18. maija ziņojumu „ES mainīgā globālā vidē — saistītāka, strīdīgāka un sarežģītāka pasaule” un notiekošo darbu pie jaunas ES globālās drošības stratēģijas izstrādes,
- ņemot vērā 2015. gada 10. jūnija rezolūciju par ES un Krievijas attiecībām³,
- ņemot vērā “*EU Action Plan on Strategic Communication*” (“ES Rīcības plānu par stratēģisko komunikāciju”), Ref. Ares(2015)2608242 - 22.6.2015,

---

¹ OV C 137 E, 27.5.2010., 25. lpp.

² OV C 434, 23.12.2015., 24. lpp.

³ OV C 407, 4.11.2016., 35. lpp.

- ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu¹,
  - ņemot vērā 2014. gada 5. septembrī Velsas NATO samitā pieņemto deklarāciju,
  - ņemot vērā 2015. gada 25. novembra rezolūciju par Eiropas iedzīvotāju radikalizēšanās un teroristu kustību veiktās viņu vervēšanas nepieļaušanu²,
  - ņemot vērā 2015. gada 28. aprīļa Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas Drošības programmu (COM(2015)0185),
  - ņemot vērā Eiropas Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2016. gada 6. aprīļa kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Kopīgs regulējums hibrīddraudu apkarošanai — Eiropas Savienības reakcija” (JOIN(2016)0018),
  - ņemot vērā 2016. gada 20. aprīļa Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Eiropadomei un Padomei „Eiropas Drošības programmas īstenošana cīņā pret terorismu un virzībā uz efektīvu un patiesu drošības savienību” (COM(2016)0230),
  - ņemot vērā Eiropas Demokrātijas fonda priekšizpēti par krievvalodīgo plašsaziņas līdzekļu iniciatīvām Austrumu partnerībā un ārpus tās robežām „*Bringing Plurality and Balance to the Russian Language Media Space*” („Pluralitātes un līdzsvara nodrošināšana krievvalodīgo plašsaziņas līdzekļu telpā”),
  - ņemot vērā ANO īpašā referenta ziņojumu par cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu un aizsardzību cīņā pret terorismu (A/31/65),
  - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību komitejas Vispārējo komentāru Nr. 34 (CCPR/C/GC/34),
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas atzinumu (A8-0290/2016),
- A. tā kā ES ir apņēmusies starptautiskajā arēnā darboties saskaņā ar tādiem principiem kā demokrātija, tiesiskums, cilvēktiesību, pamatbrīvību un plašsaziņas līdzekļu brīvības ievērošana, piekļuve informācijai, vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu plurālisms, lai gan pēdējo no uzskaitītajiem principiem tomēr var zināmā mērā ierobežot atbilstīgi starptautiskajiem tiesību aktiem, tostarp Eiropas Cilvēktiesību konvencijai; tā kā trešo pušu struktūras, kuru mērķis ir diskreditēt Savienību, šīs vērtības neatzīst;
- B. tā kā ES, tās dalībvalstis un iedzīvotāji ir pakļauti arvien lielākam sistemātiskam spiedienam spēt apstrādāt informācijas, dezinformācijas un maldinošas informācijas, kā arī propagandas kampaņas no valstīm un nevalstiskām struktūrām, piemēram, to kaimiņvalstīs esošām pārrobežu teroristu un organizētās noziedzības organizācijām, kuru mērķis ir vājināt objektīvas informācijas vai ētiskas žurnālistikas jēdzienu, radot iespaidu, ka visa informācija ir neobjektīva vai tiek izmantota kā politiskās varas

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0272.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0410.

instruments, kas tādējādi vēršas arī pret demokrātiskām vērtībām un interesēm;

- C. tā kā plašsaziņas līdzekļu brīvība, piekļuve informācijai un vārda brīvība ir tādas demokrātiskas sistēmas stūrakmeņi, kurā plašsaziņas līdzekļu patieso īpašnieku un finansējuma avotu pārredzamība ir būtiski svarīga; tā kā stratēģijas kvalitatīvas žurnālistikas, plašsaziņas līdzekļu plurālisma un faktu pārbaudes nodrošināšanai var būt efektīvas tikai tad, ja informācijas sniedzējiem var uzticēties un uz viņiem var paļauties; tā kā vienlaikus būtu kritiski jāizvērtē, kā rīkoties ar plašsaziņas līdzekļu avotiem, īpaši tā saucamajiem jaunajiem medijiem, sociālajiem tīkliem un digitālo vidi, par ko ir pierādījumi, ka tie ir atkārtoti īstenojuši apzinātas maldināšanas un dezinformācijas stratēģiju;
- D. tā kā informācijas karš ir vēsturiska parādība, kas ir tikpat sena kā pats karš; tā kā Aukstā kara laikā tika izvērsti mērķtiecīgs informācijas karš un kopš tā laika tas ir neatņemama sastāvdaļa mūsdienu modernajam hibrīdkaram, kas izmanto slēptu un atklātu militāru un nemilitāru paņēmienu kombināciju, lai destabilizētu tās valsts politisko, ekonomisko un sociālo situāciju, kurai tiek uzbrukts, oficiāli nepiesakot karu ar to, un tā kā šāds karš tiek izvērst ne tikai pret ES partneriem, bet arī pret pašu ES, tās iestādēm un visām dalībvalstīm un iedzīvotājiem neatkarīgi no to valstspiederības un reliģiskās pārliecības;
- E. tā kā, ņemot vērā Krievijas veikto Krimas aneksiju un Krievijas īstenoto hibrīdkaru Donbasā, Kremļis ir saasinājis konfrontāciju ar ES; tā kā Kremļis ir pastiprinājis savu propagandu, Krievijai īstenojot spēcīgāku ietekmi Eiropas plašsaziņas līdzekļu vidē ar mērķi radīt Eiropas sabiedriskās domas atbalstu Krievijas darbībām un vājināt ES ārpolitikas saskaņotību;
- F. tā kā saskaņā ar Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 20. pantu kara propaganda un jebkāds atbalsts uz valstspiederību, rasi vai reliģisko piederību pamatotam naidam, kas uzskatāms par kūdīšanu uz diskrimināciju, naidīgu attieksmi vai vardarbību, ir aizliegts ar likumu;
- G. tā kā finanšu krīze un jauni digitālo plašsaziņas līdzekļu veidi ir radījuši būtiskus apgrūtinājumus kvalitatīvai žurnālistikai, kas novedusi pie kritiskās domāšanas mazināšanās auditorijā, kas padara to neaizsargātāku pret dezinformāciju un manipulāciju;
- H. tā kā propaganda un Krievijas plašsaziņas līdzekļu iejaukšanās ir īpaši izteikta un nereti nesamērīga austrumu kaimiņreģiona valstīs; tā kā šajās valstīs plašsaziņas līdzekļi bieži vien ir vāji un nespēj kontrolēt situāciju saistībā ar Krievijas plašsaziņu līdzekļu spēku un ietekmi;
- I. tā kā informācijas un komunikācijas kara tehnoloģijas tiek izmantotas, lai leģitimizētu darbības, kas apdraud ES dalībvalstu suverenitāti, politisko neatkarību, to iedzīvotāju drošību un to teritoriālo neaizskaramību;
- J. tā kā ES neatzīst *ISIL/Daesh* par valsti vai valstij līdzīgu veidojumu;
- K. tā kā *ISIL/Daesh*, *Al-Qaeda* un daudzi citi vardarbīgi džihādistu teroristu grupējumi sistemātiski izmanto komunikācijas stratēģijas un propagandu — kā bezsaistē, tā tiešsaistē — kā daļu no pamatojuma savai pret ES, tās dalībvalstīm un Eiropas vērtībām vērstajai darbībai un jaunu eiropiešu rekrutēšanai savās rindās;

- L. tā kā pēc Strasbūrā/Kēlā notikušajā NATO augstākā līmeņa sanāksmē pieņemtās deklarācijas, kurā bija uzsvērts, ka kļūst arvien svarīgāk, lai NATO atbilstoši, savlaicīgi, precīzi un atsaucīgi veidā īstenotu saziņu par tās mainīgajiem pienākumiem, mērķiem un uzdevumiem, 2014. gadā Latvijā tika izveidots NATO Stratēģiskās komunikācijas izcilības centrs (*NATO StratCom COE*), kura izveide tika atbalstīta Velsā notikušās NATO augstākā līmeņa sanāksmes deklarācijā,

ES stratēģiskais paziņojums pret to vērstas trešo personu propagandas apkarošanai

1. uzsver, ka stratēģiskā propaganda pret ES izpaužas daudzās atšķirīgās formās un izmanto dažādus instrumentus, kas bieži vien ir pielāgoti, lai atbilstu dalībvalstu profiliem, ar mērķi sagrozīt patiesību, sēt šaubas, šķelt dalībvalstis, panākt stratēģisku plaisu starp Eiropas Savienību un tās partneriem Ziemeļamerikā, paralizēt lēmumu pieņemšanas procesu, diskreditēt ES iestādes un transatlantiskās partnerības, kurām ir atzīta loma Eiropas drošības un ekonomikas arhitektūrā, kā Eiropas Savienības, tā tās kaimiņvalstu pilsoņu acīs un prātos, vājināt un izšķīdināt Eiropas vēstījumu, kura pamatā ir demokrātiskās vērtības, cilvēktiesības un tiesiskums; atgādina, ka viens no svarīgākajiem izmantotajiem instrumentiem ir baiļu un nedrošības sēšana ES iedzīvotāju vidū, kā arī tāds naidīgu valstu un organizāciju attēlojums, kas rada priekšstatu, ka tie ir spēcīgāki, nekā tie patiesībā ir;
2. aicina ES iestādes atzīt, ka stratēģiskā komunikācija un informācijas karš nav vienīgi ES ārēja problēma, bet gan arī iekšēja problēma, un pauž bažas par daudzajiem pret ES vērstas propagandas pavairotajiem Savienībā; pauž bažas par dažu dalībvalstu ierobežoto izpratni par to, ka tās ir propagandas un sagrozītas informācijas auditorija un izplatīšanas telpa; šajā sakarā aicina ES pusi risināt jautājumu saistībā ar pašreizējo skaidrības un vienošanās trūkumu par to, kas ir uzskatāma par propagandu un dezinformāciju, un sadarbībā ar plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem un ES dalībvalstu ekspertiem izstrādāt vienotu definīciju kopu, kā arī apkopot faktus par propagandas patēriņu;
3. norāda, ka dezinformācija un propaganda ir daļa no hibrīdkara; tāpēc uzsver, ka ir nepieciešams palielināt izpratni un demonstrēt pārlicinātu rīcību ar institucionālo un politisko paziņojumu, ideju laboratoriju / akadēmiskās pētniecības, sociālo plašsaziņas līdzekļu kampaņām, pilsoniskās sabiedrības iniciatīvām, plašsaziņas līdzekļu lietotprasmes iniciatīvām un citiem lietderīgiem pasākumiem;
4. uzsver, ka Eiropas Savienībai naidīgas trešo valstu propagandas un dezinformācijas stratēģija var izpausties dažādos veidos un ietver konkrēti tradicionālos plašsaziņas līdzekļus, sociālos tīklus, skolu mācību programmas un politiskās partijas — gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās;
5. norāda uz pašreizējo ES stratēģisko komunikāciju daudzslāņaino raksturu dažādos līmeņos, ieskaitot ES iestādes, dalībvalstis, dažādas NATO un ANO struktūras, NVO un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, un aicina pēc iespējas labāk to darbību un šīm pusēm apmainīties ar informāciju; prasa dažādiem dalībniekiem, kuri ir pauduši savas bažas par šiem propagandas centieniem un vēlas ieviest stratēģijas dezinformācijas apkarošanai, ciešāk sadarboties un savā starpā apmainīties ar informāciju; uzskata, ka ES šādas koordinācijas veikšana būtu jāuzdod Savienības iestādēm;
6. atzīst, ka ES ir jāuzskata savs stratēģiskās komunikācijas darbs par prioritāti un tam būtu jāietver atbilstoši resursi; atkārtoti, ka ES ir sekmīgs integrācijas modelis, kas krīzes

laikā turpina piesaistīt valstis, kas vēlas īstenot šo modeli un iekļauties tajā; tāpēc uzsver, ka ES ir drosmīgi un mērķtiecīgi jāizplata savs pozitīvais vēstījums par šīm sekmēm, vērtībām un principiem un ka ES savā vēstījumā ir jābūt ofensīvai, nevis defensīvai;

Krievijas dezinformācijas un propagandas kara atpazīšana un atmakošana

7. ar nožēlu norāda, ka Krievija saziņu un tikšanās ar ES partneriem izmanto drīzāk propagandas mērķiem un nolūkā publiski vājināt ES kopējo nostāju, nevis patiesa dialoga izveidošanai;
8. atzīst, ka Krievija izmanto dažādus rīkus un instrumentus, piemēram, domnīcas un īpašus fondus (piem., *Russkiy Mir*), īpašas iestādes (*Rossotrudnichestvo*) daudzvalodu televīzijas kanāli (piem., RT), pseido ziņu aģentūras un multimediju dienesti (*Sputnik*), pārrobežu sociālas un reliģiskas grupas, jo režīms vēlas sevi attēlot kā tradicionālo kristīgo vērtību vienīgo aizstāvi, sociālos medijus un interneta troļļus, lai apstrīdētu demokrātiskās vērtības, šķeltu Eiropu, gūtu vietējo atbalstu un radītu priekšstatu par nefunkcionējošām valstīm ES austrumu kaimiņreģionā; uzsver, ka Krievija savos propagandas instrumentos iegulda ievērojamus finanšu līdzekļus, kurus tiešā veidā nodrošina valsts vai kas tiek piešķirti ar Kremļa kontrolētu uzņēmumu un organizāciju starpniecību; uzsver, ka, no vienas puses, Kremlis finansē politiskās partijas un citas organizācijas, kas darbojas ES, lai vājinātu politisko kohēziju, bet, no otras puses, Kremļa propaganda tiešā veidā ir vērsta pret noteiktiem žurnālistiem, politiķiem un indivīdiem ES;
9. atgādina, ka drošības dienesti un izlūkdienesti ir konstatējuši, ka Krievijai ir spēja un nodoms veikt operācijas, kuru mērķis ir destabilizēt citas valstis; norāda, ka tas nereti izpaužas kā atbalsts politiskajiem ekstrēmistiem un plaša mēroga dezinformācijas un plašsaziņas līdzekļu kampaņas; turklāt norāda, ka šādi plašsaziņas līdzekļu uzņēmumi ir un aktīvi darbojas ES;
10. norāda, ka Kremļa informācijas stratēģija papildina tā divpusējo attiecību, ekonomiskās sadarbības un kopēju projektu stiprināšanas politiku ar atsevišķām ES dalībvalstīm, lai vājinātu ES saskaņību un negatīvi ietekmētu ES politikas programmas;
11. apgalvo, ka Krievijas stratēģiskā komunikācija ir daļa no plašākas musinošas kampaņas ES sadarbības un suverenitātes, Savienības un tās dalībvalstu politiskās neatkarības un teritoriālās neaizskaramības vājināšanai; mudina dalībvalstis saglabāt modrību saistībā ar Krievijas informācijas darbībām Eiropas teritorijā un stiprināt spēju apvienošanas un pretizlūkošanas darbu šādu darbību apkarošanai;
12. stingri kritizē Krievijas centienus traucēt ES integrācijas procesu un šajā kontekstā pauž nožēlu par Krievijas sniegto atbalstu pret ES vērstiem spēkiem Eiropas Savienības ietvaros un jo īpaši galēji labējām partijām, populistu spēkiem un kustībām, kas noliedz liberālās demokrātijas pamatvērtības;
13. pauž dziļas bažas par to, ka strauji izplešas Kremļa inspirētas darbības Eiropā, tostarp tiek izplatīta dezinformācija un propaganda, kuras mērķis ir saglabāt vai palielināt Krievijas ietekmi un vājināt un sašķelt ES; uzsver, ka liela daļa Kremļa propagandas ir vērsta uz mērķi aprakstīt atsevišķas Eiropas valstis kā piederošas pie „Krievijas tradicionālās ietekmes sfēras”; norāda, ka viena no tās galvenajām stratēģijām ir tāda alternatīva vēstījuma, kura pamatā bieži vien ir sagrozīts vēsturisko notikumu

skaidrojums, izplatīšana un uzspiešana, lai attaisnotu tās ārējās darbības un ģeopolitiskās intereses; norāda, ka viena no tās galvenajām stratēģijām ir vēstures falsificēšana; šajā kontekstā norāda uz vajadzību ar sabiedrisku kampaņu un izglītības sistēmu palīdzību uzlabot informētību par komunistisko režīmu noziegumiem un sniegt atbalstu pētniecības un dokumentācijas pasākumiem, jo īpaši bijušajās Padomju Savienības bloka valstīs, lai pretdarbotos Kremļa vēstījumam;

14. uzsver, ka Krievija izmanto to, ka nav starptautiska tiesiskā regulējuma tādās jomās kā kibernetika un trūkst pārskatatbildības plašsaziņas līdzekļu reglamentēšanas jomā, un neskaidri šajos jautājumos izmanto par labu sev; uzsver, ka agresīvas Krievijas darbības kiberjomā sekmē informācijas karu; aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) pievērst uzmanību interneta apmaiņas punktu kā kritiskas infrastruktūras nozīmei ES drošības stratēģijā; uzsver nepieciešamību nodrošināt informācijas sistēmu noturību ES un dalībvalstu līmenī, jo īpaši pret pakalpojumatteici un traucējumiem, kam var būt svarīga vieta hibrīdkonfliktā un propagandas apkarošanā, un cieši sadarboties šai jomā ar NATO, īpaši NATO Stratēģiskās komunikācijas izcilības centru;
15. aicina dalībvalstis izstrādāt saskaņotas stratēģiskās komunikācijas mehānismus, lai atbalstītu dezinformācijas un propagandas apkarošanu un šādas informācijas avotu noteikšanu ar mērķi atklāt hibrīddraudus;

Izpratne par ISIL/Daesh informācijas karu, dezinformāciju un radikalizācijas metodēm un to apkarošana

16. apzinās, ka *ISIL/Daesh* gan reģionālā, gan globālā līmenī izmanto dažādas stratēģijas, lai popularizētu savu politisko, reliģisko, sociālo, naidīgo un vardarbīgo vēstījumu; aicina ES un tās dalībvalstis izstrādāt atbildes vēstījumu, ar kuru stāties pretī *ISIL/Daesh* vēstījumam, iesaistot izglītības sistēmu un palielinot tādu neradikālu musulmaņu garīgo līderu iespējas un pamanāmību, kuru respektablais statuss ļauj ticami deleģitimizēt *ISIL/Daesh* propagandu; atzinīgi vērtē globālās koalīcijas centienus apkarot *ISIL/Daesh* un šajā sakarā atbalsta ES reģionālo stratēģiju attiecībā uz Sīriju un Irāku; prasa Eiropas Savienībai un dalībvalstīm sagatavot un izplatīt pret džihādīstisku propagandu vērstu informāciju, kurā īpašs uzsvars likts uz pedagoģisko aspektu, lai parādītu, ka radikālā islāma sludināšana no teoloģiskā viedokļa ir nepareiza;
17. uzsver, ka islāmīstisku teroristu organizācijas, jo īpaši *ISIL/Daesh* un *Al-Qaeda*, iesaistās aktīvās informācijas kampaņās ar mērķi kaitēt Eiropas vērtībām un interesēm, kā arī palielināt pret tām vērsto naidīgumu; pauž bažas par to, ka *ISIL/Daesh* aktīvi izmanto sociālos medijus, īpaši *Twitter* un *Facebook*, savas propagandas izplatīšanai un rekrutēšanai, tā uzrunājot jo īpaši jauniešus; uzsver šajā sakarā, ka ir svarīgi iekļaut pret *ISIL/Daesh* vērsto kontrpropagandas stratēģiju plašākā, visaptverošā reģionālajā stratēģijā, kurā apvienoti diplomātiski, sociālekonomiski, attīstības un konfliktu novēršanas instrumenti; atzinīgi vērtē speciālas dienvidu valstīm paredzētas stratēģiskās komunikācijas grupas izveidi, kurai ir potenciāls efektīvi veicināt *ISIL/Daesh* ekstrēmīstisku propagandas un ietekmes likvidāciju un cīņu pret šo propagandu un ietekmi;
18. uzsver, ka ES un eiropieši ir galvenais *ISIL/Daesh* mērķis un aicina ES un tās dalībvalstis ciešāk sadarboties, lai pasargātu sabiedrību, jo īpaši jauniešus, no vervēšanas, palielinot to noturību pret radikalizāciju; uzsver, ka ir jāvelta lielāka uzmanība ES rīku un metožu uzlabošanai, galvenokārt kibertelpas jomā; aicina visas dalībvalstis ciešā sadarbībā ar 2015. gada oktobrī izveidoto Radikalizācijas izpratnes

tīkla izcilības centru pētīt un efektīvi novērst sociāli ekonomiskās parādības, kas ir galvenais iemesls, kāpēc cilvēki ir neaizsargāti pret radikalizāciju, kā arī veikt daudzdimensionālus, institucionālus pasākumus (saiknes veidošana starp akadēmiskiem pētījumiem, brīvības atņemšanas iestāžu pārvaldību, policiju, tiesām, sociāliem dienestiem, izglītības sistēmām), lai cīnītos pret radikalizāciju; uzsver, ka Padome ir aicinājusi veicināt krimināltiesiskos atbildes pasākumus, reaģējot uz radikalizāciju, kas noved pie terorisma un vardarbīga ekstrēmisma;

19. aicina dalībvalstis strādāt pie tā, lai neļautu *ISIL/Daesh* piekļūt finansējumam un fondu līdzekļiem, un veicināt šo principu ES ārējās darbības jomā un uzsver nepieciešamību parādīt *ISIL/Daesh* patieso dabu un liegt tās ideoloģisko leģitimizēšanu;
20. aicina ES un tās dalībvalstis īstenot saskanīgu ES līmeņa rīcību, vēršoties pret naida runu, ko sistemātiski izplata neiecietīgi, radikāli sludinātāji, izmantojot sprediķus, grāmatas, televīzijas raidījumus, internetu un citus komunikācijas līdzekļus, kas rada auglīgu augsni, lai nostiprinātos tādas teroristu organizācijas kā *ISIL/Daesh* un *Al-Qaeda*;
21. uzsver, ka ir svarīgi, lai ES un dalībvalstis sadarbotos ar sociālo mediju pakalpojumu sniedzējiem ar mērķi apkarot *ISIL/Daesh* propagandas izplatīšanu ar sociālo mediju starpniecību;
22. uzsver, ka islāmistiskās teroristu organizācijas, jo īpaši *ISIL/Daesh* un *Al-Qaeda*, ir iesaistītas aktīvās dezinformācijas kampaņās ar mērķi kaitēt Eiropas vērtībām un interesēm; šajā saistībā uzsver, cik svarīgi ir izstrādāt konkrētu stratēģiju, lai cīnītos pret islāmistu propagandu un dezinformāciju, kas vērsta pret ES;
23. uzsver, ka neitrāls, uzticams un objektīvs vēstījums un uz faktiem balstīta informācija par norisēm ES dalībvalstīs novērstu trešo pušu propagandas izplatīšanu;

ES stratēģija propagandas apkarošanai

24. atzinīgi vērtē Rīcības plānu stratēģiskās komunikācijas jomā; atzinīgi vērtē kopīgo paziņojumu par kopīgu regulējumu hibrīddraudu apkarošanai un aicina nekavējoties apstiprināt un īstenot šos ieteikumus; uzsver, ka, lai īstenotu ierosinātās darbības, ir vajadzīga visu attiecīgo pušu sadarbība un koordinācija ES un valstu līmenī; uzskata, ka tikai visaptveroša pieeja var nodrošināt, ka ES centieni būs sekmīgi; aicina ES rotējošās prezidējošās dalībvalstis vienmēr ietvert savās programmās stratēģisko komunikāciju, lai nodrošinātu nepārtrauktu darbu šajā jautājumā; atzinīgi vērtē Latvijas prezidentūras iniciatīvas un sasniegumus šajā jomā; aicina priekšsēdētāja vietnieci / Augsto pārstāvi politiskā līmenī nodrošināt biežu saziņu ar dalībvalstīm, lai labāk koordinētu ES darbības; uzsver, ka būtu ievērojami jāuzlabo ES un NATO sadarbība stratēģiskās komunikācijas jomā; atzinīgi vērtē Slovēnijas prezidentūras plānu saistībā ar Eiropas atceres dienu totalitāro un autoritāro režīmu upuriem organizēt konferenci par totalitārismu;
25. prasa, lai atbildīgās ES iestādes un instances efektīvi uzraudzītu pret Eiropu vērstās propagandas finansējuma avotus;
26. uzsver, ka ES demokrātijas instrumentu ietvaros ir vajadzīgs lielāks finansējums, lai atbalstītu plašsaziņas līdzekļu brīvību Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) valstīs; šajā sakarā aicina Komisiju nodrošināt, lai attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu brīvības un

plurālisma aizsardzību tiktu pilnībā izmantoti esošie instrumenti, piemēram, Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments (*EIDHR*), EKP, Austrumu partnerības plašsaziņas līdzekļu brīvības uzraudzība (*Eastern Partnership Media Freedom Watch*) un EDF;

27. norāda, ka Krievija stratēģiskās komunikācijas darbībām atvēl milzīgus resursus, un uz naidīgas propagandas iespējamo ietekmi uz lēmumu pieņemšanas procesu ES un tās spēju mazināt sabiedrības uzticēšanos, atklātību un demokrātiju; atzinīgi vērtē ES stratēģisko komunikāciju darba grupas paveikto ievērojamo darbu; tāpēc aicina pastiprināt ES stratēģisko komunikāciju darba grupu, pārveidojot to par pilnvērtīgu EĀDD struktūrvienību, kuras kompetences jomā ir austrumu un dienvidu kaimiņreģions un kurai ir atbilstošs personāls un pietiekami budžeta līdzekļi, paredzot iespēju izveidot tai savu budžeta posteni; aicina stiprināt sadarbību starp ES dalībvalstu izlūkdienestiem, lai novērtētu ietekmi, ko rada trešās valstis, kas vēlas vājināt ES demokrātiskos pamatus un vērtības; aicina nodrošināt ciešāku sadarbību starp Eiropas Parlamentu un EĀDD stratēģiskās komunikācijas jomā, tostarp izmantojot Parlamenta analītiskās spējas un dalībvalstu informācijas birojus;
28. uzsver, ka ir svarīgi, lai ES savā ārējā darbībā turpinātu aktīvi veicināt pamattiesību un brīvību ievērošanu; uzskata, ka uz propagandas apkarošānu vērsto ES darbību pamatā jābūt vārda brīvības, pulcēšanās brīvības, tiesību uz informāciju, kaimiņvalsti plašsaziņas līdzekļu neatkarības atbalstam;
29. uzsver nepieciešamību stiprināt plašsaziņas līdzekļu plurālismu un plašsaziņas līdzekļu objektivitāti un neatkarību ES un tās kaimiņvalstīs, ieskaitot nevalstiskos dalībniekus, tostarp atbalstot žurnālistus un plašsaziņas līdzekļu dalībniekiem paredzētu spēju veidošanas programmu izstrādi, veicinot informācijas apmaiņas partnerības un tīklus, piemēram, satura koplietošanas platformas, pētniecību saistībā ar plašsaziņas līdzekļiem, mobilitātes un apmācības iespējas žurnālistiem un prakses vietas ES plašsaziņas līdzekļos, lai veicinātu labas prakses apmaiņu;
30. uzsver, ka svarīga nozīme ir kvalitatīvai izglītībai un apmācībai žurnālistikas jomā gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās, lai tiktu veidotas kvalitatīvas žurnālistikas analīzes un tiktu panākti augsti redakcionālie standarti; uzskata, ka ES vērtību, proti, preses brīvības un vārda brīvības, kā arī plašsaziņas līdzekļu plurālisma, veicināšana ietver atbalstu vajātiem un ieslodzītiem žurnālistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem trešās valstīs;
31. iestājas par ciešāku sadarbību starp ES iestādēm, Eiropas Demokrātijas fondu (EDF), Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju (EDSO), Eiropas Padomi un dalībvalstīm, lai novērstu darbību pārklāšanos un nodrošinātu sinerģiju līdzīgās iniciatīvās;
32. pauž satraukumu par nopietnajām problēmām saistībā ar plašsaziņas līdzekļu neatkarību un brīvību atsevišķās ES dalībvalstīs, par ko ziņojušas tādas starptautiskās organizācijas kā „Reportieri bez robežām”; aicina ES un dalībvalstis veikt piemērotus pasākumus pašreizējās situācijas uzlabošanai plašsaziņas līdzekļu jomā, lai nodrošinātu, ka ES ārējai darbībai, atbalstot plašsaziņas līdzekļu brīvību, objektivitāti un neatkarību, piemīt ticamība;
33. aicina atbilstīgi ierosinātajam pastiprināto stratēģiskās komunikācijas darba grupu, kas izmanto Twitter kontu @EUvsDisInfo, izveidot tiešsaistē plašai sabiedrībai paredzētu vietni, kas varētu būt noderīga daudzām pilsoniskās sabiedrības iniciatīvām, kas ir aktīvas šai jomā, kurā būtu pieejami dažādi rīki dezinformācijas konstatēšanai, un

skaidrots, kā darbojas dezinformācija;

34. apstiprina, ka efektīvai komunikācijas stratēģijai jāiesaista vietējās kopienas diskusijās par ES darbību, jāatbalsta iedzīvotāju savstarpējie kontakti un pienācīgi jāņem vērā kultūras un sociālie sakari kā galvenā platforma, lai apkarotu vietējo iedzīvotāju aizspriedumus; šajā saistībā atgādina, ka ES delegācijām ir jāuztur tiešs kontakts ar vietējā līmeņa ieinteresētajām personām un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem;
35. uzsver, ka aiz vārda brīvības nevar slēpties kūdīšana uz naidu, vardarbību vai karu; mudina, lai šajā saistībā pieņemtās juridiskās iniciatīvas nodrošinātu lielāku atbildību, izskatot dezinformācijas gadījumus;
36. uzsver, cik svarīgi ir konsekventi un efektīvi darīt zināmu ES politiku — tiklab Savienībā, kā arī ārpus tās — un sniegt konkrētiem reģioniem pielāgotus paziņojumus, ieskaitot piekļuvi informācijai vietējās valodās; šajā sakarībā atzinīgi vērtē EĀDD tīmekļa vietnes krievu valodā izveidošanu kā pirmo soli pareizajā virzienā un mudina tulkot EĀDD tīmekļa vietni vēl vairākās valodās, piemēram, arābu un turku valodā;
37. uzsver, ka dalībvalstīm ir pienākums aktīvi, preventīvā veidā un sadarbojoties apkarot naidīgas informācijas izplatīšanu, kas tiek īstenota to teritorijā vai ir vērsta pret to interesēm; mudina dalībvalstu valdības veidot pašām savas stratēģiskās komunikācijas spējas;
38. aicina visas dalībvalstis nodrošināt, lai to iedzīvotājiem būtu pieejami divreiz nedēļā iznākošie apskati, ko sagatavo ES Stratēģiskās komunikācijas darba grupa (*The Disinformation Digest* un *The Disinformation Review*), lai nodrošinātu plašas sabiedrības informētību par trešo pušu izmantotajām propagandas metodēm;
39. uzstāj, ka ir jāparedz atšķirība starp propagandu un kritiku;
40. uzsver, ka, lai gan ne visa Eiropas Savienības vai tās politikas kritika noteikti ir propaganda vai dezinformācija, jo īpaši saistībā ar politisko uzskatu paušanu, manipulācijas gadījumi vai atbalsts, kas saistīts ar trešām valstīm un ir paredzēts šīs kritikas veicināšanai vai saasināšanai, dod pamatu apšaubīt šo vēstījumu ticamību;
41. uzsver, ka, lai gan ir jāpretojas pret ES vērstai trešo valstu propagandai un dezinformācijai, tam nevajadzētu radīt šaubas par nepieciešamību saglabāt konstruktīvas attiecības ar trešām valstīm un uzskatīt tās par stratēģiskajiem partneriem, risinot kopējas problēmas;
42. atzinīgi vērtē Rīcības plāna par stratēģisko komunikāciju pieņemšanu un Austrumu stratēģiskās komunikācijas grupas (*East StratCom Team*) izveidošanu Eiropas Ārējās darbības dienestā (EĀDD) ar mērķi darīt zināmu ES politiku un apkarot pret ES vērstu propagandu un dezinformāciju; aicina turpināt uzlabot stratēģisko komunikāciju; uzskata, ka ir vēl vairāk jāuzlabo Austrumu stratēģiskās komunikācijas grupas darba efektivitāte un pārredzamība; aicina EĀDD izstrādāt kritērijus, lai novērtētu tās darba efektivitāti; uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt Austrumu stratēģiskās komunikācijas grupai pietiekamu finansējumu un atbilstošu personālu;
43. norāda, ka Austrumu stratēģiskās komunikācijas grupas publicētajam dezinformācijas pārskatam (*Disinformation Review*) ir jāatbilst standartiem, kas noteikti Starptautiskās Žurnālistu federācijas Deklarācijā par žurnālistu rīcības principiem; uzsver, ka šis pārskats jāgatavo pienācīgi, nelietojot aizvainojošus izteikumus vai aizspriedumainus

vērtējumus; aicina Austrumu stratēģiskās komunikācijas grupu pārskatīt kritērijus, ko tā izmanto, gatavojot šo pārskatu;

44. uzskata, ka efektīva stratēģija cīņā ar propagandu, kura vērsta pret ES, varētu būt tādu pasākumu pieņemšana, ar kuriem nodrošinātu mērķauditorijai atbilstošu un interesantu informāciju par ES darbību, Eiropas vērtībām un citiem sabiedrību interesējošiem jautājumiem, un uzsver, ka šim mērķim varētu izmantot modernās tehnoloģijas un sociālos tīklus;
45. aicina Komisiju virzīt noteiktas likumdošanas iniciatīvas, lai panāktu lielāku efektivitāti un atbildību cīņā pret dezinformāciju un propagandu, un izmantot Eiropas kaimiņattiecību instrumenta vidusposma pārskatu kā iespēju aicināt par prioritāti noteikt plašsaziņas līdzekļu izturētspējas palielināšanu; aicina Komisiju veikt rūpīgu pārbaudi par pašreizējo ES finanšu instrumentu efektivitāti un iesniegt priekšlikumu par visaptverošu un elastīgu risinājumu tieša atbalsta sniegšanai neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem, domnīcām un NVO, īpaši tiem, kas sniedz informāciju mērķgrupas lietotajā valodā, un kas ļautu novirzīt papildu līdzekļus organizācijām, kas spēj to darīt, piemēram, Eiropas Demokrātijas fondam, vienlaikus ierobežojot finanšu plūsmas, kas paredzētas indivīdiem un organizācijām, kas iesaistītas stratēģiskā komunikācijas darbībās un aicina uz vardarbību un naidu; aicina Komisiju veikt rūpīgu revīziju, lai noteiktu, cik efektīvi ir ES finansētie liela mēroga plašsaziņas līdzekļu projekti, piemēram, *Euronews*;
46. uzsver informētības uzlabošanas, izglītības, tiešsaistes plašsaziņas līdzekļu un informācijas lietotprasmes nozīmi ES un kaimiņvalstīs, lai sniegtu iedzīvotājiem spēju kritiski analizēt plašsaziņas līdzekļu saturu nolūkā atklāt propagandu; saistībā ar to uzsver, ka ir svarīgi stiprināt zināšanas visos izglītības sistēmas līmeņos; norāda uz vajadzību mudināt iedzīvotājus aktīvi iekļauties sabiedrībā un stiprināt viņu kā plašsaziņas līdzekļu patērētāju informētību; uzsver interneta un sociālo tīklu, īpaši sociālo mediju, nozīmi, kur nepatiesas informācijas izplatīšana un dezinformācijas kampaņu īstenošana ir vienkāršāka un bieži vien nesaskaras ne ar nekādiem šķēršļiem; atgādina, ka propagandas apkarošana ar propagandu ir neproduktīva, tāpēc uzskata, ka ES kopumā un dalībvalstīs atsevišķi var apkarot trešo pušu īstenoto propagandu, tikai atspēkojot dezinformācijas kampaņas un izmantojot pozitīvus vēstījumus un informāciju; atzīst, ka finanšu krīze un jauno digitālo mediju attīstība ir radījuši būtiskus izaicinājumus kvalitatīvai žurnālistikai,
47. pauž bažas par sociālo mediju un tiešsaistes platformu izmantošanu noziedzīgai naida kurināšanai un kūdīšanai uz vardarbību un mudina dalībvalstis pielāgot un atjaunināt tiesību aktus, lai pievērštos pašreizējām norisēm, vai pilnībā īstenot un piemērot spēkā esošos tiesību aktus par naida kurināšanu — gan tiešsaistē, gan bezsaistē; norāda, ka ir vajadzīga labāka sadarbība ar tiešsaistes platformām un ar vadošajiem interneta pakalpojumu un plašsaziņas līdzekļu uzņēmumiem;
48. aicina dalībvalstis, cīnoties pret plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju, kas negatīvi ietekmē plašsaziņas līdzekļu plurālismu, izveidot un nodrošināt nepieciešamo satvaru kvalitatīvai žurnālistikai un informācijas daudzveidībai;
49. norāda, ka plašsaziņas līdzekļu lietotprasme sniedz zināšanas un prasmes un dod iespēju iedzīvotājiem īstenot savas tiesības uz vārda brīvību, kritiski analizēt plašsaziņas līdzekļu saturu un reaģēt uz dezinformāciju; tāpēc uzsver, ka ir nepieciešams palielināt izpratni par dezinformācijas risku, šim nolūkam izmantojot plašsaziņas līdzekļu prasmju

akcijas visos līmeņos, tostarp Eiropas informācijas kampaņu jautājumos saistībā ar plašsaziņas līdzekļiem, žurnālistu un redaktoru ētiku un sekmējot labāku sadarbību ar sociālajām platformām un veicinot kopīgas iniciatīvas, kuru mērķis ir novērst naida runas, kūdīšanu uz vardarbību un diskrimināciju tiešsaistē;

50. norāda, ka neviena „maigās varas” stratēģija nevar būt veiksmīga bez kultūras diplomātijas un starpkultūru dialoga veicināšanas starp valstīm un valstu ietvaros, Eiropas Savienībā un ārpus tās; tādēļ mudina īstenot ilgtermiņa publiskās un kultūras diplomātijas darbības un iniciatīvas, piemēram, stipendijas un apmaiņas programmas studentiem un jaunajiem speciālistiem, tostarp iniciatīvas, kuru mērķis ir veicināt starpkultūru dialogu, nostiprināt kultūras saiknes ar ES un popularizēt kopējās kultūras saiknes un mantojumu, kā arī nodrošināt pienācīgu apmācību ES delegāciju darbiniekiem un EĀDD, lai viņi varētu apgūt atbilstošas starpkultūru prasmes;
51. uzskata, ka sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir jāsniedz piemērs attiecībā uz to, kā saskaņā ar žurnālistikas paraugpraksi un ētiku jāpasniedz neitrāla objektīva informācija;
52. uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš jaunajām tehnoloģijām, tostarp digitālajai apraidei, mobilajiem sakariem, tiešsaistes plašsaziņas līdzekļiem un sociālajiem tīkliem — tostarp reģionālajiem —, kas veicina informācijas izplatīšanu un labāku izpratni par Eiropas vērtībām, kuras norādītas Līgumos; atgādina, ka šādi saziņai jānotiek augstā līmenī, ir jāietver konkrēta paraugprakse un jāizgaismo ES ietekme uz trešām valstīm, ieskaitot ES humāno palīdzību, kā arī iespējas un priekšrocības, ko ciešāka asociācija un sadarbība ar ES dod trešo valstu pilsoņiem, jo īpaši jauniešiem, piemēram, bezvīzu ceļošana vai attiecīgā gadījumā spēju veidošanas, mobilitātes un apmaiņas programmas;
53. uzsver vajadzību nodrošināt, lai jaunais EKP portāls, — kas tiek pašlaik izstrādāts kaimiņattiecību programmas *OPEN* ietvaros, — ne vien apkopotu saturu, kas ir adresēts ekspertu kopienām, bet gan lai tajā būtu arī sadaļa, kas pielāgota vispārējai auditorijai; uzskata, ka portālā būtu jāietver sadaļa par Austrumu partnerību, apkopojot tajā par dažādām iniciatīvām pieejamo informāciju, kas pašreiz ir sadrumstalota vairākās tīmekļa vietnēs;
54. norāda uz popkultūras un izklaidējošās izglītības „*entertainment-education (EE)*” potenciālu kopīgo civiļcisko vērtību formulēšanā un informācijas sniegšanā par ES politikas virzieniem;
55. uzsver savu atbalstu tādām iniciatīvām kā Baltijas plašsaziņas līdzekļu izcilības centrs Rīgā, NATO Stratēģiskās komunikācijas izcilības centrs (NATO *StratCom COE*) vai Radikalizācijas izpratnes tīkla izcilības centrs; uzsver nepieciešamību izmantot šo organizāciju konstatējumus un veikto analīzi un uzlabot ES analītisko kapacitāti visos līmeņos; aicina Komisiju un dalībvalstis sākt līdzīgus projektus, iesaistīties žurnālistu apmācībā, atbalstīt neatkarīgus plašsaziņas līdzekļu centrus un plašsaziņas līdzekļu dažādību, veicināt tīklu veidošanu un sadarbību starp plašsaziņas līdzekļiem un ideju laboratorijām un apmainīties ar labāko praksi un informāciju šajās jomās;
56. nosoda regulāros neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu, žurnālistu un pilsoniskās sabiedrības aktīvistu ierobežošanas pasākumus Krievijā un okupētajās teritorijās, tostarp Krimā kopš tās nelikumīgas aneksijas; uzsver, ka kopš 1999. gada Krievijā ir nogalināti, bez pēdām pazuduši un ieslodzīti desmitiem žurnālistu; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot žurnālistu aizsardzību Krievijā un ES kaimiņvalstīs, kā arī sniegt atbalstu

Krievijas pilsoniskajai sabiedrībai un investēt cilvēku savstarpējos kontaktos; prasa nekavējoties atbrīvot apcietinātos žurnālistus; norāda, ka ES stiprina attiecības ar tās austrumu partnervalstīm un citām kaimiņvalstīm, kā arī ir atvērta komunikācijai ar Krieviju; atzīst, ka lielākais šķērslis Krievijas īstenotajām dezinformācijas kampaņām būtu neatkarīgu un brīvu plašsaziņas līdzekļu pastāvēšana pašā Krievijā; uzskata, ka tā panākšanai ir jābūt ES mērķim; aicina veltīt īpašu uzmanību un pietiekamus resursus plašsaziņas līdzekļu plurālismam, vietējiem plašsaziņas līdzekļiem, pētnieciskajai žurnālistikai un plašsaziņas līdzekļiem svešvalodās, jo īpaši krievu, arābu, persiešu, turku un urdu valodā, kā arī citās pret propagandu neaizsargātu iedzīvotāju grupu valodās;

57. atbalsta komunikācijas kampaņas, ko attiecīgie dalībnieki īsteno Sīrijā, Irākā un reģionā (tostarp ārvalstu cīnītāju izcelsmes valstīs), lai diskreditētu *ISIL/Daesh* ideoloģiju un nosodītu tās īstenotos cilvēktiesību pārkāpumus, kā arī apkarotu ar citām grupām reģionā saistīto vardarbīgo ekstrēmismu un naida runu; aicina ES un tās dalībvalstis dialogā ar Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas valstīm uzsvērt, ka laba pārvaldība, pārskatatbildība, pārredzamība, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana ir būtisks priekšnosacījums šo valstu sabiedrības aizsardzībai pret neiecietīgu un vardarbīgu ideoloģiju izplatību, kas iedvesmo tādas teroristu organizācijas kā *ISIL/Daesh* un *Al-Qaeda*; ņemot vērā, ka palielinās draudi, ko rada *ISIL/Daesh* un citas starptautiskas teroristu organizācijas, uzsver vajadzību stiprināt sadarbību drošības jautājumos ar valstīm, kurām ir liela pieredze terorisma apkarošanā;
58. aicina priekšsēdētāja vietnieci / Augsto pārstāvi un Padomi apstiprināt pilnīgu ES atbalstu pašreizējam īstenošanas procesam un sniegt finansiālu atbalstu 2015. gadā veiktajā Eiropas Demokrātijas fonda priekšizpētē par krievvalodīgo plašsaziņas līdzekļu iniciatīvām Austrumu partnerībā un ārpus tās robežām sniegto ieteikumu izpildei;

o

o o

59. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, EĀDD un NATO.